

er det vedkommende; thi det er ingenlunde saa. Seg skal kun paa Forhaand derimod udtale, at det jo vil være især den høttagtede Indenrigsminister bekjendt, at der netop er en udtryffeligg og nærliggende Anledning til at tage under Overveielse, om man ikke kan gaae saa vidt, at man her i Danmark berøver den, der expatrierer sig saa fuldstændig, som der her i Lovforslaget er Tale om, ogsaa den communale Forsørgelsesret her i Landet. Der faldt en Uttring fra den første ærede Taler (Nellemann), som jeg et Øieblik skal dvæle ved. Han bemærkede, at selv om man maatte være tilbøieligg til at gaae ind paa den Tanke, der ligger i Lovforslaget, saa opnaaede man jo dog ingenlunde ved samme, saaledes som det var affattet, at ramme alle de Tilfælde, som man maatte ønske at ramme. Dette skal jeg villigg indrømme, ja jeg skal endog tilføie, hvad der jo ikke vil kunne oversees, at det særligg i een Retning vil være meget langt fra, at den foreslaaede Lov for Tiden vil kunne ramme sin Tanke. Det er jo nemlig bekjendt, at der for Tiden existerer et overordentlig stort Antal Individer, der forene dansk Indfødsret med Indfødsret i en fremmed Stat. Der er jo Hundreder tusinder af fremmede Undersaatter, som for Diebliffet ere i Besiddelse af dansk Indfødsret, hvilke man ikke kan berøve denne, og for deres Vedkommende vil denne Beshynderlighed vedblive at bestaae i en Række af Aar. Alle de Individer, der den 16de November 1864 havde Indfødsret i Hertugdømmene Holsteen, Slesvig og Enebørg, ville vedblive i en lang Aarrække at have den omtalte Egenkab, medens der samttidigg fremkommer et Lovforslag, der, som den høttagtede Indenrigsminister yttrede, gaaer ud paa at gjennemføre den Tanke, at Ingen kan have Indfødsret i Danmark, naar han erhverver Indfødsret i et fremmed Land. Men skjøndt denne Beshynderlighed ganstigg vist vil blive bestaaende, saa maa jeg desuagtet for Diebliffet være tilbøieligg til at stemme for Lovforslaget. — Der er iøvrigt mange enkelte Tvivlsmaal, som have paatrængt sig mig ved den første Gjennemlæsning af Lovforslaget, men da det vel ikke kan være tvivlsomt, at Sagen vil gaae til et Udvalg, hvor de vistnok ville komme frem og blive drøftede, skal jeg ikke

nu gaae ind paa dem. Seg skal kun nævne, at det f. Ex. ikke har været mig ganstigg klart, hvorledes Børnepligtsspørgsmaalet vil stille sig efter den foreslaaede Lov, skjøndt dette jo netop siges at være et af de Spørgsmaal, som have drevet Sagen frem. Man har i Lovforslagets Motiver citeret § 1 i Børnepligtloven, hvort det hedder, at „enhver Mænd, der har Indfødsret, er Børnepligtig undergivn“. Men jeg skal gaae videre til den nævnte Lovs § 2, hvor det hedder, at „de, der ikke have dansk Indfødsret“. — og til dem ville jo fremttidigg de Personer komme til at høre, der blive berørte af den foreslaaede Lov — „blive, forsaavidt ikke Dvereenkomst med en fremmed Stat eller undersaatligg Forhold til en saadan er tilhinder derfor, Børnepligtig undergivn, naar de erhverve fast Hjem her i Landet“. Det er mig nu ikke klart, hvorledes Forholdet med Hensyn til denne Bestemmelse vil stille sig, hvis nærværende Lovforslag bliver til Lov. Det er jo bekjendt, at der imellem de nordamerikansk Fristater og flere andre Stater har fundet uforklrigg Forhandlinger Sted om Ordningen af de internationale Forhold i Henseende til Børnepligtig, og det er jo ogsaa bekjendt, at disse Spørgsmaal heller ikke have været fremmede for den dansk Administration. Seg kunde derfor ønske at høre en Udtalelse af den høttagtede Indenrigsminister om, hvorledes Sagen efter den foreslaaede Lov egentlig vil stille sig med Hensyn til dem, der blive naturaliserede i de nordamerikansk Fristater. Det er vistnok bekjendt for flere ærede Medlemmer, at dansk Børnepligtigg ere mødt paa Sessioernerne og der have fremlagt amerikansk Borgerbrev — hvilket, som bekjendt, er meget let at erhverve, da man endog giver Vederlag for at løse det — idet de saa, støttende sig dertil, have forlangt Fritagelse for Udskrivning. Vil det nu være en Følge af det foreliggende Lovforslag, hvis dette bliver til Lov, at en saadan Paastand maa gives Medhold? Seg tror, at det er et Spørgsmaal af ikke ringe praktigg Interesse, og som jo Mange ville kunne komme til at skulle besvare sig selv, naar de skulle deeltage i Afgielsen af en Kjendelse, dette Spørgsmaal vedrørende. — Seg skal iøvrigt, som sagt, ikke gaae videre i at omtale For-